

Arrest

nr. 92 873 van 4 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slowaakse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 juni 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 augustus 2012 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VERSTRAETE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIESE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 26 juli 2010, in de hoedanigheid van werknemer of werkzoekende, een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.2. Op 5 oktober 2010 wordt verzoekster in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris van Migratie- en asielbeleid neemt op 23 november 2011 een beslissing tot beëindiging van het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

1.4. Verzoekster dient op 13 maart 2012, in de hoedanigheid van werknemer of werkzoekende, een nieuwe aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 29 juni 2012 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 10 juli 2012 aan verzoekster ter kennis wordt gebracht, luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 13/03/2012 werd ingediend door: Naam: [G. A.], Nationaliteit: Slowakije; Geboortedatum: [...] , Geboorteplaats: [...] , Identificatienummer in het Rijksregister : [...], Verblijvende te [...]

om de volgende reden geweigerd :

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie:

Betrokkene was voorheen in het bezit van een E-kaart die ze had verkregen op 22/10/10. Aangezien betrokkene deze E-kaart bekwam op frauduleuze wijze, nooit voldaan had aan de vermelde verblijfsvoorwaarden en een onredelijke belasting vormde voor het sociale bijstandstelsel, werd op 23/11/2011 een einde gesteld aan het verblijfsrecht overeenkomstig artikel 42bis, §1 en artikel 42 septies van de wet van 15.12.1980 (zie bijlage 21 genomen op 23/11/2011).

Betrokkene diende op 13/03/2012 een nieuwe aanvraag voor een verklaring van inschrijving als werknemer/werkzoekende in (art.40 §4, 1° van de wet van 15/12/1980).

Ter staving van haar aanvraag legt mevrouw volgende stukken voor: bijlage van 22/02/2012 bij de arbeidsovereenkomst van 15/02/2012, loonfiches voor de maanden februari - mei 2012 bij werkgever [...].

Betrokkene legt geen kopie van haar oorspronkelijke arbeidsovereenkomst voor, het betreft een bijlage. Uit de bijlage bij de arbeidsovereenkomst dd.22/02/2012 blijkt dat het uurrooster van mevrouw wordt gewijzigd naar 30uur per week. Uit verder onderzoek blijkt ook dat de aanvulling bij de arbeidsovereenkomst en de voorgelegde loonfiches tegenstrijdige informatie bevatten aangaande de tewerkstelling van betrokkene. Uit de loonfiches blijkt namelijk dat het aantal gepresteerde uren in realiteit sterk fluctueert en helemaal niet overeenkomt met de 30u/week voorzien in de bijlage bij de arbeidsovereenkomst. Gezien de onduidelijkheid die bestaat omtrent de tewerkstelling van betrokkene, kan het verblijfsrecht als werknemer niet worden toegestaan (art.50§2, 1° -KB 08.10.1981).

Betrokkene kan evenmin de inschrijving genieten als werkzoekende (art.50§2, 3° van het KB van 08/10/1981). Hiervoor diende betrokkene immers enerzijds aan te tonen ingeschreven te zijn bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling of sollicitatiebrieven voor te leggen en anderzijds aan te tonen een reële kans op tewerkstelling te maken. Geen van deze documenten werd echter voorgelegd.

Gezien deze elementen kan het recht op verblijf dan ook niet worden toegestaan.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen de 30 dagen.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel.

Zij verstrekt volgende toelichting:

“[...] De bestreden beslissing werd op 29 juni 2012 genomen op basis van de motivering dat er onduidelijkheid zou bestaan inzake de tewerkstelling van verzoekster.

Zo werd geoordeeld dat het aantal gepresteerde uren uit de loonfiches niet overeenstemt met de 30 u/week voorzien in de bijlage bij de arbeidsovereenkomst.

Nochtans weze vooreerst opgemerkt dat door verzoekster terzake alle medewerking verleend en op verzoek documenten voorgelegd, die aan verzoekster door haar werkgever en sociaal secretariaat ter beschikking waren gesteld.

Verzoekster bundelt deze stukken, waarbij duidelijk dient te worden vastgesteld dat juiste lezing van het aantal gepresteerde uren uit de loonfiches weldegelijk aantoonde dat er overeenstemming is met de 30 u/week voorzien in de bijlage bij de arbeidsovereenkomst én derhalve dat geheel ten onrechte werd besloten dat het aantal gepresteerde uren in realiteit sterk fluctueert, waardoor er onduidelijkheid in hoofde van verzoekster werd weerhouden inzake haar tewerkstelling.

Verzoekster betreurt dat zij nooit enig verzoek tot het verstrekken van bijkomende toelichting bij de stukken heeft gekregen in zoverre er onduidelijkheid werd vastgesteld.

O.b.v. een onjuiste lezing en analyse van de stukken werd dan ook tot een volstrekt verkeerdelijke besluitvorming gekomen, waarbij onduidelijkheid in hoofde van verzoekster werd weerhouden inzake haar tewerkstelling.

Dat alleszins de bestreden beslissing niet toelicht en motiveert op welke basis en gegevens uit de loonfiches werd geoordeeld dat de gepresteerde uren in realiteit sterk fluctueert en er geen overeenstemming zou zijn met de 30 u/week voorzien in de bijlage bij de arbeidsovereenkomst.

Hieraan werd in de bestreden beslissing voorbijgegaan, wat een gebrek in haar motivering/beslissing betekent.”

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Verzoekster betoogt dat uit een juiste lezing van het aantal gepresteerde uren in de door haar ter ondersteuning van haar aanvraag aangebrachte loonfiches wel degelijk volgt dat er overeenstemming is met de 30-uren week zoals voorzien in de door haar overgemaakte bijlage bij haar arbeidsovereenkomst en dat er geen sprake is van een sterke fluctuatie van het aantal gepresteerde uren. Zij stelt dan ook dat er sprake is van een onjuiste lezing en analyse van de door haar in het kader van haar aanvraag overgemaakte stukken.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster ter ondersteuning van haar aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving volgende stukken overmaakte aan het bestuur:

- loonfiches van de maanden februari, maart, april en mei 2012;
- een bijlage daterend van 22 februari 2012 bij een, niet voorgelegde, arbeidsovereenkomst van 15 februari 2012.

Het is niet betwist dat in de bijlage daterend van 22 februari 2012 bij de, niet voorgelegde, arbeidsovereenkomst van 15 februari 2012 is voorzien in een vaste arbeidsduur van 30 uren per week. Verder blijkt uit de voorgelegde loonfiches dat verzoekster van 1 tot 19 februari 2012 slechts 16 uren effectief heeft gewerkt, terwijl zij 62 uren ‘nog niet/niet meer in dienst’ was; zij in maart 2012 63 uren effectief heeft gewerkt, terwijl zij 52 uren ‘nog niet/niet meer in dienst’ was en 1 uur toegestaan afwezig was; en zij in mei 2012 120 uren effectief was tewerkgesteld en zij 6 uren ‘nog niet/niet meer in dienst’ was en 4 uren toegestaan afwezig was. Voor de periode van 1 tot 30 april 2012 legde verzoekster verder twee loonfiches voor: volgens de ene loonfiche werkte verzoekster effectief 64 uren en was zij

voor 55 uren '*nog niet/niet meer in dienst*' en volgens de andere loonfiche werkte verzoekster effectief gedurende 120 uren. De Raad kan enkel vaststellen dat op grond van de twee voor april voorgelegde loonfiches niet kan worden nagegaan welke het meest recent werd opgesteld en dat geen van beide enige vermelding bevat dat het een rechtzetting betreft. Er is een verschil in refertenummer doch aangezien dit refertenummer niet steeds optelt, biedt ook dit geen uitsluitel. Op grond van de voorgelegde stukken kan door de Raad bijgevolg niet worden nagegaan welke loonfiche voor april 2012 overeenstemt met het werkelijk aantal gepresteerde uren.

Gelet op voormelde gegevens dient aldus te worden vastgesteld dat enkel voor de maand mei 2012 met zekerheid uit de voorgelegde stukken kan worden afgeleid dat verzoekster 30 uren per week effectief was tewerkgesteld. Voor de overige drie maanden waarvan zij loonfiches voorlegde blijkt ofwel dat zij ruim onder een effectieve tewerkstelling van gemiddeld 30 uren per week zit ofwel dat er op grond van de voorgelegde stukken niet kan worden nagegaan wat het werkelijk aantal gepresteerde uren is. Bijgevolg heeft verweerder op correcte wijze vastgesteld dat op grond van de bij de aanvraag voorgelegde stukken blijkt dat het aantal gepresteerde uren fluctueert en niet (steeds) overeenstemt met de 30-uren werkweek zoals voorzien in de voorgelegde bijlage bij de arbeidsovereenkomst. Verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd waar zij stelt dat de door haar voorgelegde stukken onjuist worden gelezen en geanalyseerd en bijgevolg op verkeerde wijze is besloten dat er onduidelijkheid bestaat inzake de werkelijk gepresteerde uren van verzoekster.

Verzoekster brengt verder ter ondersteuning van huidig verzoekschrift nog volgende stukken aan die zij niet eerder voorlegde aan het bestuur: een loonfiche van de periode 1 tot 29 februari 2012, een loonfiche van juni 2012, arbeidsovereenkomsten van bepaalde duur daterend van 9 februari 2012 en 12 maart 2012, een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur daterend van 30 maart 2012, een bijlage daterend van 2 mei 2012 bij de arbeidsovereenkomst van 15 april 2012 en een aanvraag tot het bekomen van bijkomende arbeidsuren daterend van 30 maart 2012. De Raad merkt evenwel op dat de regelmatigheid van een administratieve beslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van een beslissing kon beschikken. Het bestuur kon op het moment van het totstandkomen van de bestreden beslissing geen rekening houden met de documenten die verzoekster pas voor het eerst voegt bij huidig verzoekschrift. Deze stukken kunnen derhalve niet dienstig worden aangevoerd (RvS 1 september 1999, nr. 81.172, RvS 19 november 2002, nr. 112.681).

Verzoekster toont met haar uiteenzetting niet aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

2.2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen.

Waar verzoekster betreurt dat zij nooit enig verzoek heeft ontvangen tot het verstrekken van bijkomende toelichtingen, merkt de Raad op dat het aan verzoekster toekwam om haar aanvraag met de vereiste documenten te onderbouwen. Het kwam aan verweerder enkel toe de aangebrachte stavingstukken te beoordelen en na te gaan of deze volstonden om de aanvraag in te willigen. Op verweerder rust geenszins de verplichting om, indien de aanvrager in gebreke blijft om de nodige documenten of verduidelijkingen bij zijn aanvraag te voegen, het initiatief te nemen om bijkomende toelichtingen te vragen.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht blijkt niet.

3.2.3. Het rechtzekerheidsbeginsel – dat verzoekster tevens geschonden acht – is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat

die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. 166.563; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349).

De Raad stelt vast dat verzoekster in gebreke blijft toe te lichten op welke wijze de bestreden beslissing het rechtzekerheidsbeginsel heeft geschonden en op geen enkele wijze aantoon dat verweerder door consciëntieus de wet toe te passen is afgeweken van een vaste gedragslijn.

De aangevoerde schending van het rechtzekerheidsbeginsel kan niet worden weerhouden.

3.2.4. De door verzoekster ingeroepen beginselen houden verder niet in dat in de bestreden beslissing moet worden toegelicht en gemotiveerd *“op welke basis en gegevens uit de loonfiches werd geoordeeld dat de gepresteerde uren in realiteit sterk fluctueert en er geen overeenstemming zou zijn met de 30 u/week voorzien in de bijlage bij de arbeidsovereenkomst”*. Louter ten overvloede merkt de Raad in dit verband op dat verzoekster hierbij eerder lijkt te doelen op een gebrek in de formele motivering van de bestreden beslissing. De plicht tot formele motivering van een administratieve beslissing houdt evenwel enkel in dat de motieven van deze beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat de bestemming er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij of zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298). De Raad stelt *in casu* vast dat aan deze plicht is voldaan, nu op duidelijke wijze de juridische en de feitelijke overwegingen worden vermeld die ten grondslag liggen van de bestreden beslissing. De Raad benadrukt hierbij ook dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet zover gaat dat een overheid de motieven van de motieven van een beslissing zou moeten geven (RvS 18 september 2009, nr. 196.182).

Het enig middel is, in zoverre het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend en twaalf door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS